

ת"פ 29954/10/20 - מדינת ישראל נגד רביע בושכאר (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 29954-10-20 מדינת ישראל נ' בושכאר(עציר)

לפני כבוד השופט ארז פורת

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם

רביע בושכאר (עציר) ת"ז 308572304

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בפניי ומשהתרתי לו לחזור בו מכפירתו, בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן, שעניינן הפקרה אחרי פגיעה, גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ושיבוש מהלכי משפט.

כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, סמוך לשעה 01:28 בליל 22.9.20, הגיע הנאשם למחסום משטרה כשהוא נוהג ברכבו. אחד השוטרים חשד כי הנאשם מחזיק בידו מכשיר סלולרי וביקשו להציג תעודה מזהה. הנאשם בתגובה, לחץ על דוושת הגז ברכבו בניסיון להימלט, ומשהשוטר הבין כי בכוונת הנאשם להימלט, הכניס את פלג גופו העליון לרכב הנאשם כדי להביא לעצירתו. השוטר אחז בדלת הרכב, אגב כך שהנאשם ממשיך בנסיעה תוך שבאופן נהיגתו הוא מנסה להביא לכך שהשוטר ירפה את אחיזתו ברכב ויפול ממנו. בסופו של דבר, הנאשם שיחרר בכח ידיו את אחיזת השוטר, אשר נפל מהרכב ונחבל בראשו, בידו וברגלו, והנאשם נמלט מהמקום בנהיגה מהירה. מקץ שבוע ימים, הסגיר הנאשם את עצמו למשטרה ונעצר. השוטר שנפגע אושפז בב"ח לשלושה ימים ושוחרר עם המלצה לחופשת מחלה של חודש. לאחר מכן עבר ניתוח בצוואר והוא סובל עד היום מהגבלת תנועה בצווארו ומירידה מסויימת בשמיעתו.

2. עיון בגליון הרישום הפלילי בעניינו של הנאשם מעלה כי לחובתו הרשעה משנת 2015 בעבירות סמים אשר בעטייה ריצה עונש מאסר ממושך וכן עבירת רכוש קודמת. כמו כן נרשמו לחובתו מספר עבירות תעבורה בשנים האחרונות, שבעטיין הוטל עליו קנס מנהלי, ובעבירת מהירות אחת, נדון, בשנת 2018 בביהמ"ש לתעבורה, לקנס.

3. הצדדים טענו לעונש על פי הסדר הטיעון שהושג ביניהם: המאשימה טענה לעונש ראוי של 42 חודשי מאסר לצד עונשי מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן, והסנגור עתר לענישה ראויה של 24 חודשי מאסר וכן לענישה מותנית ופיצוי. לא התבקשו רכיבי ענישה נוספים.

עמוד 1

ב"כ המאשימה הדגישה את הסיכון שנגרם לשוטר כתוצאה מאופן נהיגת הנאשם, עניין שיכול היה להסתיים בתוצאות קשות יותר, וכן עמדה על הנזקים הישירים והעקיפים שנגרמו לשוטר.

ב"כ הנאשם עמד בטיעונו על משמעות תיקון כתב האישום, על נסיבותיו האישיות של הנאשם בהיותו אב לילד קטן ומטפל באביו הנכה נכות מלאה. בדברו האחרון, הביע הנאשם חרטה על מעשיו.

4. האינטרס החברתי שנפגע מהעבירות שביצע הנאשם הוא הזכות לשלמות הגוף והביטחון האישי של כל אדם וכן הצורך להגן על השוטרים הממלאים את תפקידם, כך שיוכלו לתפקד ללא חשש ובלא שיהיו נתונים לפגיעות פיזיות בשל תפקידם. בריחתו של נאשם מזירה בה נפגע אדם, גם פוגעת ביכולת החקירה של הזירה, באופן ראוי, ויש בכך הפרה של החובה המוסרית המוטלת על כל נהג לסייע לכל מי שפגע בו.

מידת הפגיעה כאן הינה ברף הבינוני, בעיקר בשים לב לתוצאות האירוע.

5. עיקר חומרת המעשים כאן הינה בהעמדת השוטר בסיכון פוטנציאלי כמו גם בחבלות שנגרמו לו בעטיו של האירוע. בנסיבות כאן, בשים לב להמצאות שוטרים נוספים בזירה, חומרת מעשה ההפקרה משנית בעיניי, שכן השוטר שנפגע טופל על אתר על ידי חבריו שנכחו במקום, ואין המדובר במי שהושאר פגוע, בגפו, בזירת תאונה כשהוא חסר אונים.

6. מתחם הענישה כאן, שעה שיש להשקיף על כל העבירות כאירוע אחד נוכח הזיקה ביניהן, בנסיבות שתוארו, בשים לב לנזק הפוטנציאלי ויכולתו של הנאשם להביא את האירוע לסיומו בשלב מוקדם יותר, נע בין עונש מאסר ממשי שמשכו 24 חודשי מאסר ממשי ברף התחתון, זאת לצד עונש מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן, ועד 48 חודשי מאסר בפועל לצד העונשים הנלווים כאמור (השוו ע"פ 3258/16 וולקוב נ' מדינת ישראל (22.1.2017) וכן ע"פ 1229/10 מג'דוב נ' מדינת ישראל (5.8.2010)).

7. לא מצאתי כל עילה לסטייה לקולא או לחומרא ממתחם הענישה שנקבע.

8. בקביעת עונשו של הנאשם בתוככי המתחם, נתתי דעתי להודאתו כמעט בהזדמנות הראשונה, מבלי שנדרש היה להעיד את השוטר המעורב ועדים נוספים לארוע, לכך שלאחר זמן הסגיר עצמו, ביוזמתו. עוד שקלתי את נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שמסר בפניי, והבעת הנכונות לפצות את המתלונן.

9. אחר כל האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

עשרים ושבעה (27) חודשי מאסר אשר יהוו עונש מאסר ממשי לריצוי בפועל, ומנינם מיום מעצרו בתיק זה
-29.9.20.

לצד עונש זה ובנוסף, אני גוזר על הנאשם 10 (עשרה) חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם בתוך 3 שנים מיום
שחרורו ממאסרו ישוב ויעבור עבירה שעניינה גרימת חבלה חמורה, וכן שלושה (3) חודשי מאסר על תנאי ל-3
שנים שלא ישוב ויעבור עבירה שעניינה שיבוש מהלכי משפט.

(לא הוטל מאסר על תנאי לגבי עבירה לפי סעיף 64 א(ב) נוכח הוראת סעיף 64א(ד) לפקודת התעבורה).

בשים לב למשך המאסר שנגזר, שאינו על הצד המחמיר, לנזקים שנוצרו ממעשי הנאשם, בצורך
באשפוז המתלונן והטיפול בו, ראיתי להוסיף לענישתו של הנאשם רכיב של קנס, ואני קונס את הנאשם
בסכום של 10,000 ₪ שישולמו עד ליום 1.7.21 או חודשיים (2) מאסר נוספים תמורת הקנס.

כן אני מורה כי הנאשם יפצה את המתלונן אוהד עמר כהן, בסך 20,000 ש"ח אשר יופקדו בקופת
ביהמ"ש עד ליום 1.7.21. סך הכסף שכבר הופקד על ידי הנאשם בקופת ביהמ"ש בסך 10,000 ש"ח
יועבר **מיידית** לזכות השוטר כהן ויתרת הפיצוי תופקד במועד, כאמור לעיל.

ב"כ המאשימה יידע את נפגע העבירה בזכאותו על פי פסק הדין.

ניתן היום, א' סיוון תשפ"א, 12 מאי 2021, בנוכחות ב"כ המאשימה - עו"ד אמיר אוליאלי; ב"כ הנאשם - עו"ד תומר נווה
וכן בנוכחות הנאשם באמצעות ויעוד חזותי.

זכות ערעור הודעה כחוק.